

Sygnatura akt *II K 30/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Anna Rogalska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r.

sprawy

***L. T. (1) córki S. i W. z domu I., urodzonej (...) czerwca
1972 r. w B.***

oskarżonej o to, że

w dniu 1 listopada 2015 r. w K. na drodze gruntowej w pobliżu posesji nr (...), powiat (...), kierując samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) wraz z lawetą o nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła przepisy w ruchu drogowym w ten sposób, iż kierując pojazdem ruszyła do przodu pozostawiając otwarte drzwi do pojazdu od strony kierowcy, nie zachowała należytej ostrożności i odległości od znajdującego się w pobliżu małoletniego syna J. B., który chcąc wsiąść do pojazdu został przez samochód potrącony i wciągnięty pod lawetę, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci: złamania kości miednicy, prawego talerza biodrowego, gałęzi górnej kości łonowej, złamania trzonu kości łonowej prawej oraz krwiaków śródmięśniowych brzucha po stronie prawej uda i pośladka prawego, stanowiące naruszenie czynności narządu ruchu na czas powyżej dni siedmiu (art. 157 § 1 kk),

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonej L. T. (1) o czyn opisany w części wstępnej wyroku, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonej L. T. (1) świadczenie pieniężne w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 1.254,60 zł z VAT tytułem wynagrodzenia kuratora małoletniego pokrzywdzonego J. B.;

IV. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 100 (stu) złotych.

Sygn. akt II K 30/16

UZASADNIENIE

W dniu 1 listopada 2015 r. w K. L. T. (2) kierowała na drodze gruntowej pojazdem osobowym marki M. (...) - K. o numerze rej. (...), do którego podczepiona była laweta o numerze rej. (...), pozostawiając otwarte drzwi od strony kierowcy. W pobliżu pojazdu, którym kierowała L. T. (2), znajdował się jej małoletni syn J. B..

Gdy L. T. (2) ruszyła pojazdem do przodu z otwartymi drzwiami, nie zachowała należytej ostrożności i odległości od znajdującego się w pobliżu pojazdu syna, w wyniku czego jej małoletni syn, chcąc wsiąść do samochodu, został potrącony przez samochód i wciągnięty pod koła lawety.

Dowód:

- protokół oględzin pojazdów, k. 10-13,
- protokół oględzin miejsca wypadku, k. 14-15,
- wyjaśnienia L. T. (1), k. 47,
- materiał pogładowy, k. 66.

W wyniku najechania kołami J. B. doznał następujących obrażeń ciała: złamanie kości miednicy – prawego talerza biodrowego i gałęzi górnej kości łonowej lewej, złamanie trzonu kości łonowej prawej, krwiaki śródmięśniowe brzucha po stronie prawej, uda i pośladka prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na czas powyżej siedmiu dni.

Dowód:

- opinia sądowno – lekarska, k. 29.

W toku postępowania przygotowawczego L. T. (2) przyznała się w całości do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia.

Sąd zważył:

W świetle zebranych dowodów sprawstwo i wina oskarżonej nie budziły wątpliwości.

Oskarżona przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, przyznając tym samym prawdziwość okoliczności opisanych w opisie przedstawionego jej i zarzucanego czynu.

Sprawstwo oskarżonej potwierdzały również takie dowody, jak protokoły oględzin oraz materiał pogładowy.

Wszystkim powyższym dowodom dano wiarę, nie znajdując podstaw do odmówienia im wiarygodności.

Z wyjaśnień oskarżonej wynikało zatem, że w dniu 1 listopada 2015 r., kierując opisanym w wyroku pojazdem, nie zachowała należytej ostrożności i pozostawiając otwarte drzwi samochodu postanowiła nim ruszyć pomimo tego, że w pobliżu pojazdu znajdował się jej syn. Już samo poruszanie się samochodem z otwartymi drzwiami kierowcy stanowi naruszenie reguły bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Naruszenie tej reguły, przy jednoczesnym zlekceważeniu obecności syna oskarżonej w pobliżu samochodu, spowodowało, że syn oskarżonej, próbując wejść do samochodu, którym kierowała jego matka, został przez tenże pojazd potrącony, a następnie najechany.

Zwrócić należy uwagę, że do samochodu, którym kierowała oskarżona, doczepiona była laweta, co obligowało oskarżoną do zachowania szczególnej ostrożności. Tymczasem oskarżona ruszyła pojazdem z otwartymi drzwiami, nie bacząc wystarczająco na bezpieczeństwo znajdującego się w pobliżu syna.

Tym samym zachowanie oskarżonej wypełniło znamiona przestępstwa opisanego w art. 177 § 1 Kodeksu karnego, który stanowi, że karze do 3 lat pozbawienia wolności podlega ten, kto, naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady

bezpieczeństwa w ruchu lądowym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odnosi obrażenia, o których mowa w art. 157 § 1 kk, czyli obrażenia naruszające czynności narządów ciała na czas przekraczający siedem dni.

Stopień obrażeń zaistniałych u pokrzywdzonego syna oskarżonej stwierdzony został w opinii sądowo – lekarskiej.

Ponieważ oskarżona jest osobą niekaraną, a zarzucone jej przestępstwo jest zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności, zachodziły formalne przesłanki ku temu, aby wobec oskarżonej warunkowo umorzyć postępowanie karne.

Z istoty przypisanego oskarżonej przestępstwa wynika, że jest one popełniane nieumyślnie. Oczywistym jest dla sądu, że oskarżona nie zamierzała i nie chciała wyrządzić żadnej krzywdy swojemu synowi. Naruszyła jednak reguły bezpieczeństwa w ruchu lądowym, co skutkowało nieumyślnym potrąceniem syna i jego najechaniem.

Postawa niekaranej uprzednio oskarżonej, jej szczerza skrucha i żal, w pełni uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie ona w przyszłości przestrzegać porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie podobnego przestępstwa.

W konsekwencji sąd warunkowo umorzył postępowanie na najkrótszy z możliwych, tj. jednoroczny okres próby.

Mając na uwadze stopień spowodowanych u pokrzywdzonego obrażeń, które uznać należy za poważne oraz stopień naruszenia reguł bezpieczeństwa, który również uznać należy za znaczny, sąd zdecydował o zasądzeniu od oskarżonej świadczenia pieniężnego w kwocie tysiąca złotych.

Zwrócić należy uwagę na to, że potrącenia pokrzywdzonego oskarżona mogła łatwo uniknąć, a jedynie szczęśliwemu zbiegowi okoliczności zawdzięczać należy, że skutki najechania na pokrzywdzonego nie były tragiczniejsze.

W związku z powyższym sąd uznał za właściwe nie tylko warunkowe umorzenie postępowania, ale również orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego, którego dolegliwość nie jest znaczna, a który winien dodatkowo uświadomić oskarżonej wagę naruszonych reguł ostrożności oraz skłonić ją do przestrzegania ich w przyszłości.

Stosując odpowiednio przepisy dotyczące reprezentacji pokrzywdzonego przez pełnomocnika z urzędu, zasądzono na rzecz kuratora wynagrodzenie za reprezentowanie małoletniego pokrzywdzonego.

Ponieważ oskarżona jest przedsiębiorcą i uzyskuje dochody, obciążono ją kosztami postępowania.